

προφία συνεχίσει στήν Ακαδημία τόλαιο Γύζη. Μετά του στήν Ελλάδα 1903 στη Γερμανία ειδικεύτηκε στις 1905 δημιούργησε πήριο ζωγραφικής, σιγκογραφίας, φωτογραφίας. Στό χέργο του θέτηλ της ύστερης ε, κυρίως μετά την λλάδα, σ' έναν τύπο ισμού.

σα στήν ουλλογή τού ιού, δύο δέκατα Εύδοξου 9222959): Σκίτο τού λεις (λάδι), Λουστρά-βουνο), Γυμνά (μεσαία), Θλίψη (κάρβουνάδι), 'Ο συσπουδαστής

ακηδημίας τού Μονάχου ακοθήκη, τόμ. 4, 1904/

ωγράφος, ταπητουρ-

— Ζή στό Παρίσι, 31 τηλ. 6283559, και σου 46, Τ.Τ. 621, τηλ. Σχολή Καλών Τεχνών 72, άτελι Ricardo Lise μαθήματα βυζαντιόννη. Ταξίδεψε στήν ήν Αγγλία, Γερμανία, Ταρίσι ζή άπό το 1967. ζενεται με το τοπίο και γματα) αντιπροσωπεύσιμο ιδιαίτερης χρωμα-

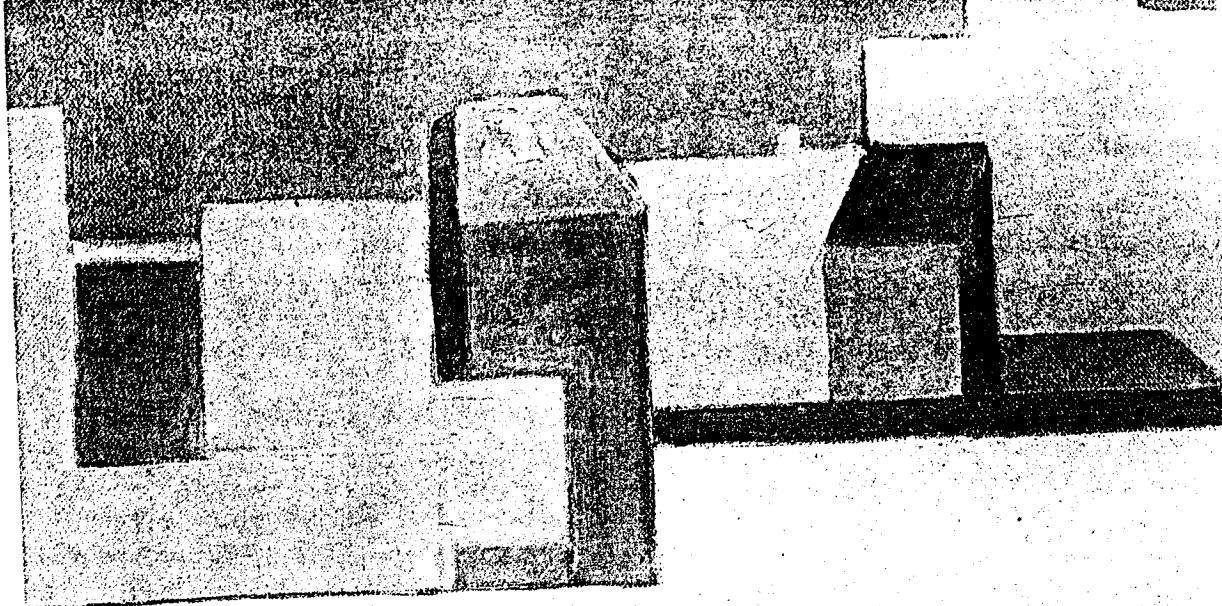
κές, Λευκωσία 1971, ζρει μέρος και σε πολ-

Arm, Νίκαια Γαλλίας, 6-13 Έλληνική Τέχνη, έκδ. 7. - L'amateur d'Art, 14 15. - Έλευθερία, Λευκωσία, Σεπτ. 1971: 6 Ιουλ. 1972. - Σεπτ. 1971. - Έπιθεώρηση Λευκωσία, Σεπτ. - Οκτ. 1971, πογευματινή, 3 Οκτ. 1973. 3. - Έλευθερος Κόσμος, 14

γράφος ασε στήν Ακαδημία τού γτή τόν Κάρλ φόν Μάρχνη του.

την Ακαδημίας τού Μονάχου

γράφος εμβρ. 1908 — Ζή στήν

LAKERIDIS

'Αθήνα, 'Ολυμπίας 18, Τ.Τ. 219, τηλ. 878429. Μαθήτεψε κοντά στό Νικόλαο Λύτρα, τό Λ. Γεραλή, τόν Κ. Παρθένη, τόν Κ. Ρωμανίδη κ.ά. Ή Λαλεχού καλλιεργεί έναν τύπο ίμπρεσιονιστικού ύπαιθρισμού.

'Εκθέσεις: 'Ατομικές, 'Αθήνα 1939. Πανελλήνιες, 1939, 1971, 1973. "Έχει πάρει μέρος και σε πολλές ομάδικες.

Βιβλ.: Δ. Ευαγγελίδης, Νέα Έστια, 1 Μαΐου 1958, σ. 715. - Μ. Κωνσταντόπουλος, 'Απογευματινή, 8 Μαΐου 1958. 'Αθηναϊκή, 17 Ιαν. 1961. 'Ακρόπολις, 4 Δεκ. 1965. - Ε. Βακαλό. Τά Νέα, 23 Ιουν. 1961.

Λαμπάκης, 'Εμμανουήλ, ζωγράφος, άγιογράφος

'Αθήνα 1859 — 'Αθήνα 1909. Καταγόταν άπό τήν Τήνο. Μετά τό Σχολείο τῶν Τεχνῶν, συνέχισε τίς σπουδές του στήν Ακαδημία τού Μονάχου, μὲ καθηγητή τό Ν. Γύζη. Οταν έπεστρεψε στήν Ελλάδα διορίστηκε καθηγητής στό «Άρσακειο» τῆς Λάρισας. 'Από τό 1903 μέχρι τό 1909 δίδαξε στήν Α.Σ.Κ.Τ. Στό χέργο του κυριαρχοῦν κυρίως οι ρωπογραφίες. Έπηρεασμένος βασικά άπό τό Γύζη διακρίνεται γιά τήν άπλοτητα και τήν εύαισθητη έσωτερικότητα τῆς έκφρασής του.

"Έργα: 'Εθνική Πινακοθήκη, 1. Συλλογή Ε. Κουτλίδη, 2. 'Ο Κ. Μπίρης ('Ιστορία τού Έθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου 1836-1916, 'Αθήναι 1956, σ. 536) άναφέρει τά έξης έργα τού Λαμπάκη: 'Ο σιδηρουργός, Κεφαλή Έβραίου, 'Ορφανή Τοιγγάνα, 'Ο γέρος, 'Η νύφη, Είκονες τού Μοναστηριού τῆς Τήνου. Στό Ημερολόγιο Κ. Σκόκου, 1906, σ. 311, άναφέρονται: Τό τάμα (σήμερα στήν ουλ. τού Μοναστηριού τῆς Παναγίας στήν Τήνο), 'Η μοναχή και ή χαρτορρίχτρα, Πεντηκοστή.

Βιβλ.: Μαθητολόγιο τῆς Ακαδημίας τού Μονάχου 1841-1884, ἀρ. 4098. - Τεχνικά Χρονικά, 1903, σ.

198. - Πινακοθήκη, τόμ. 4, 1904/1905, σ. 277· τόμ. 9, 1909/1910, τεύχ. 98, σ. 48 (νεκρολογία). - Φ. Γιοφύλλης, 'Ιστορία τῆς Νεοελληνικῆς Τέχνης, τόμ. Α', 'Αθήνα 1962, σ. 208. - Δ. Ι. Καλογερόπουλος, 'Έγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν Ελευθερουδάκη, τόμ. 8, σ. 477. - Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, 'Μεγάλη Έλληνικὴ Έγκυκλοπαιδεία, τόμ. 15, σ. 784.

Λαμπάρδος Λαμπράδος, 'Εμμανουήλ, μεταβυζαντινός άνιογράφος

Ρέθυμνο 1598 — 1632. Μὲ τό έπώνυμο Λαμπάρδος είναι γνωστοί τέσσερεις άγιογράφοι, ίσως άδελφοι: 'Εμμανουήλ, Πέτρος, Ίωακείμ και Ίωάννης. 'Ο 'Εμμανουήλ είναι ο διασημότερος. Παραμένει μέσα στά παραδοσιακά πλαίσια, άποφεύγοντας τά ξανοίγματα πρός τή Δύση, πού δημως τελικά δὲ λείπουν.

Βιβλ.: Λ. Ζώης, στό Λεύκωμα I. Χατζηϊώαννου, Τά έκατο χρόνια 1821-1921, 'Αθήναι 1927, σ. 79. - Δ. Σισιλιάνος, 'Έλληνες άγιογράφοι μετά τήν 'Αλωον, 'Αθήναι 1935, σ. 126-132. - Α. Ξυγγόπουλος, 'Σχεδίασμα ιστορίας τῆς θρησκευτικῆς ζωγραφικῆς μετά τήν 'Αλωον, 'Αθήναι 1957, σ. 165-171. - Μ. Χατζηδάκης, 'Ιcōnes

ΛΕΞΙΚΟ ΜΕΛΙΣΣΑ

Λαμπρόπουλος, Μάνος, ζωγράφος

Σάμος 1943 — Ζή στην Αθήνα, Σκουφά 16, τηλ. 3611424. Σπούδασε στή Σχολή Βακαλό μὲ δασκάλους τοὺς Π. Τέτση, Π. Μοσχίδη και Δ. Γουναρίδη. Στὸ ἔργο του καλλιεργεῖ ἐναν τύπο κολοριστικοῦ ὑπαιθρισμοῦ.

Ἐκθέσεις: Ἀτομικές, Αθήνα 1969, 1975. Πῆρε μέρος και σὲ ὁμαδικές στὴν Ἑλλάδα και στὸ Λονδίνο.

es et de la Collection de
Venice, Βενετία 1962.

ωγράφος, ἡθοποιός,
ι στὴν Ἀμερική. Στὸ
ει ἐνα ναϊβισμὸ ιδιαι-
σθησίας.

Ιαρτ. 1974, σ. 73· Φεβρ.
975.

ράφος
928 — Ζή στὴν Αθή-
ν, Φιλοθέη, τηλ. 681
αιρούς κοντὰ στοὺς
δη. Κ. Ἡλιάδη. Τζ-
ης ἐπιζητεῖ θέματα

Λάμπρου, Γεώργιος, ζωγράφος, γλύπτης

Σκύρος 1946 — Ζή στὴν Αθήνα, Κασομού-
λη 62, Νέος Κόσμος, Τ.Τ. 409, τηλ. 913616.
Σπούδασε στὴν Α.Σ.Κ.Τ. κοντὰ στὸ Γ. Παππᾶ.

Ἐκθέσεις: Ἀτομικές, Αθήνα 1970, 1972,
1973. Πανελλήνιες, 1967, 1969, 1971, 1975.
Ἐχει πάρει μέρος και σὲ ὁμαδικές.

Βιβλ.: Σύγχρονη Ἑλληνικὴ Τέχνη, ἔκδ. ΩΡΑ,
Αθήνα 1970, σ. 118. - A. Κουρτικάκης, Πανελ-
λήνιος Ὀδηγὸς Καλῶν Τεχνῶν, Αθήνα 1975, σ.
225.

Λάμπρου, Πλάτων, ζωγράφος

Αίγυπτος 1926 — Ζή στὴν Αθήνα. Διδά-
χτηκε ζωγραφικὴ στὸ Κάιρο κοντὰ στοὺς
ζωγράφους Ν. Νικολαΐδη και Γ. Χίντζογλου.
Στὰ 1958 ἐγκαταστάθηκε μόνιμα στὴν Ἑλλά-
δα. "Ἐχει ἀσχοληθεῖ και μὲ τὶς γραφικές
τέχνες. Στὸ ἔργο του βασίζεται στὸν κυβισμὸ¹
και στὴν ἀφαίρεση κονστρουκτιβιστικοῦ
τύπου.

Ἐκθέσεις: Πανελλήνιες, 1963, 1973. "Ἐχει
πάρει μέρος και σὲ ὁμαδικές στὴν Ἑλλάδα

1. Λακερίδου, Γιούλικα. «Σύνθεση».

2. Λαλεχοῦ, Δώρα. «Αιγαίο».

3. Λαμπρόπουλος, Μάνος. «Αιγίνα».